

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

23 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu recursul ordinar declarat de către avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătoriei Edineț, sediul Central din 19 aprilie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Botezatu Sergiu XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 24.10.2019– 19.04.2021;

Instanța de apel: 02.06.2021 – 29.09.2021;

Instanța de recurs: 29.12.2021 – 23.03.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Central din 19 aprilie 2021, Botezatu Sergiu a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 186 alin. (1) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită, s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei sub formă de închisoare de 5 (cinci) ani și 5 (cinci) luni de executarea căreia a fost liberat condiționat prin încheierea Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova (nr. 21-188/2018) din 15 noiembrie 2018, fiindu-i stabilită lui Botezatu Sergiu pedeapsa definitivă de 5 (cinci) ani și 8 (opt) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a constatat că, *Botezatu Sergiu, la data de 03 septembrie 2019, aproximativ pe la orele 16:45, având intenția de profit și îmbogățire, cu scopul de a însuși bunuri din avutul altei persoane, aflându-se în pădurea amplasată în s. Ruseni, r-ul Edineț, pe ascuns a tăiat ilicit 7 arbori, de specia stejar, cu volumul masei lemnoase de 3,57 metri steri, estimat de către Ocolul Silvic Edineț la prețul 2 220,54 lei, pe care le-a încărcat în*

automobilul de model „Ford Tranzit” cu n/î XX XX XXX, încercând să le sustragă, însă din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul, dat fiind că automobilul de model „Ford Tranzit” cu n/î XX XX XXX, a fost stopat în pădure de către pădurarul Voloșenco Vasile, care a și anunțat serviciul de poliție, cauzând astfel întreprinderii Ocolului Silvic Edineț un prejudiciu în sumă de 1 191,6 lei.

Prima instanță a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Botezatu Sergiu a comis infracțiunea prevăzută de art. 27, 186 alin. (1) Cod penal, după indicii: *tentativă de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.*

Potrivit sentinței, cauza penală a fost examinată în lipsa inculpatului, deoarece, în baza încheierii instanței, la 20 octombrie 2020 în privința lui Botezatu Sergiu, a fost pornit dosar de căutare (f.d. 132).

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Baban Nicolae în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței și emiterea unei sentințe de achitare.

În motivarea cerințelor sale, avocatul a invocat că încadrarea învinuirii nu corespunde cu acțiunile lui Botezatu Sergiu, deoarece în acțiunile lui persistă contravenția prevăzută de art. 122 Cod contravențional.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 septembrie 2021 a fost respins ca nefundat apelul declarat de către avocatul Baban Nicolae în numele inculpatului și a fost menținută sentința fără modificări.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, în urma evaluării probelor, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Botezatu Sergiu în baza art. 27, 186 alin. (1) Cod penal, totodată instanța de fond corect a stabilit măsura de pedeapsă inculpatului, ținând cont de circumstanțele cauzei și persoana vinovată.

Descriind probele administrate la caz, instanța de apel a constatat că acestea, cercetate în ședința instanței de fond, precum și verificate suplimentar în ședința instanței de apel, corespund cerințelor stipulate de art. 101 Cod de procedură penală, adică sânt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând deplin vinovăția lui Botezatu în baza art. 27, 186 alin. (1) Cod penal, după cum a stabilit instanța de fond, în deplină măsură.

Instanța de apel a reținut starea de fapt constatată de instanța de fond și a menționat în decizie că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de fond, în conformitate cu art. 75 Cod penal, a ținut

cont de gravitatea infracțiunii săvârșite care constituie o infracțiune ușoară, forma vinovăției - intenția, personalitatea inculpatului, care potrivit caracteristicii eliberată de la locul de trai, are studii medii obligatorii, are doi copii minori, în perioada 2004-2018 a fost în detenție, după eliberarea din locurile de detenție, locuind în s. Rotunda, r-l Edieț, unde nu a avut încălcări a ordinii publice, muncește ocazional (f.d. 48), la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află (f.d. 46), se află în relații de concubinaj și are doi copii minori (f.d. 47), anterior nefiind tras la răspundere contravențională (f.d. 49), fiind însă condamnat la pedeapsa cu închisoarea pe un termen de 23 ani (f.d. 32- 33).

Instanța de apel a statuat că pedeapsa stabilită inculpatului este echitabilă faptei infracționale săvârșite, pedeapsa fiind în corespundere cu împrejurările cauzei și normele legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului.

Reieșind din cele expuse, instanța a conchis că apelul depus de avocat este nefondat, fără invocarea unor motive de drept, iar argumentele aduse nu corespund cu împrejurările stabilite de instanța de fond, totodată argumentele invocate privind achitarea inculpatului nu au putut fi reținute și s-au respins în tot.

Instanța a considerat că, probele cercetate în cumul, confirmă deplin vina inculpatului în faptele stabilite de instanța de fond și temeiuri de intervenire a instanței de apel în aspectul propus nu au fost, în același timp, apelul declarat a fost considerat contradictoriu circumstanțelor stabilite pe cauză, de fapt fiind o relatare a celor întâmplate în versiunea autorului apelului, care s-a contrazis total cu probele cercetate pe caz.

S-au respins ca declarative afirmațiile invocate în apel de avocat, că încadrarea învinuirii nu corespunde cu acțiunile lui Botezatu Sergiu, că în acțiunile lui persistă contravenția prevăzută de art. 122 Cod contravențional, deoarece sunt declarative și fără specificare clară în circumstanțele stabilite pe caz, mai ales că suma stabilită a bunurilor pregătite pentru sustragere depășește proporția mică prevăzută pentru atragere la răspunderea contravențională.

Instanța a statuat că vinovăția inculpatului în faptele incriminate a fost dovedită deplin prin declarațiile reprezentantului părții vătămate și martorilor audiați în cadrul judecării cauzei în instanța de fond, cât și probele scrise cercetate, vinovăția inculpatului nu a fost bazată pe presupuneri, ci pe elementele de fapt dobândite din probele cercetate, acțiunile inculpatului fiind corect calificate în baza art. 27, 186 alin. (1) Cod penal. Deși inculpatul Botezatu Sergiu nu a recunoscut vina sa în infracțiunea de furt, în sensul dat, instanța a stabilit că acțiunile inculpatului indică la vinovăția lui, fapte

confirmate prin declarațiile reprezentantului părții vătămate și a martorilor.

Instanța de apel a specificat: „*faptul că inculpatul nu recunoaște vinovăția sa, nu poate fi luat în considerație în detrimentul persoanei, fiind un drept al persoanei inculpate să recunoască învinuirea, dar nu și o obligație*”.

Nu au fost luate în considerație nici solicitarea de achitare a inculpatului, deoarece nerecunoașterea vinei de către inculpat și dezacordul cu sentința instanței de fond nu poate fi echivalată cu achitarea inculpatului, fiind constatată complet vina inculpatului în faptele descrise prin dovezile cercetate care se coroborează reciproc, temeiuri de intervenire a instanței de apel și achitare a inculpatului nefiind stabilite.

S-a menționat că instanța de fond, printr-o apreciere justă a probelor, corect a concluzionat asupra condamnării inculpatului, luând în considerație totalitatea probelor întru susținerea învinuirii inculpatului, care, în ansamblu, resping motivele apelantului, deoarece materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au dus la pronunțarea sentinței de condamnare în privința inculpatului.

Instanța de apel a considerat că constatarea vinovăției inculpatului este justă, la fel pedeapsa numită inculpatului este adecvată și corespunde cerințelor legale, fiind just individualizată, astfel concluzionând netemeinicia argumentelor invocate de către avocat în apel în susținerea opiniei privind achitarea inculpatului, motiv pentru care apelul a fost respins ca fiind nefondat, iar sentința instanței de fond fiind legală și întemeiată, menținută fără modificări.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului, prin care invocând incidența *pct. 12* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, solicită admiterea recursului, casarea sentinței și a deciziei, cu emiterea unei noi hotărâri privind achitarea inculpatului Botezatu Sergiu, cu tragerea lui la răspundere contravențională conform art. 122 Cod contravențional.

5.1 În susținerea recursului avocatul invocă că:

- prima instanță, la emiterea sentinței de condamnare, nu a soluționat chestiunile prevăzute de art. 385 alin. (1) pct. 3), 4), 5) Cod procedură penală, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni, dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită;

- instanța de fond nu s-a expus asupra cerințelor prevăzute de articolele 390 alin. (1), pct. 3), 391 alin. (2) Cod de procedură penală;

- instanța de apel, la examinarea apelului declarat, nu a verificat legalitatea și temeinicia sentinței, conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, nu a verificat dacă în acțiunile inculpatului persistă

elementele contravenției prevăzute de art. 122 Cod contravențional;

- inculpatul a declarat că a tăiat copacii din pădure și a achitat prejudiciul cauzat ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” în sumă de 3 412, 16 lei;

- acțiunile inculpatului nu conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 186 Cod penal, însă conțin elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 122 Cod contravențional;

- instanțele de judecată au încălcat dreptul inculpatului la o justiție echitabilă, prevăzut de art. 6 §1 CEDO și principiul prezumției nevinovăției, prevăzut de articolele 1 alin. (3) și 8 Cod de procedură penală.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul Penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs judecă cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.*

Articolul 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.*

Față de aspectele de drept relevate, se impune concluzia că în situația când din cererea de recurs se desprinde un temei indicat în art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să analizeze temeinicia hotărârii atacate, referindu-se numai la temeiul motivat de recurent și numai în cazul când acesta se regăsește în textul de lege menționat.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit recursului declarat de către avocat, autorul își întemeiază criticile, prin prisma temeiurilor de casare prevăzute la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume, referindu-se la situația în care *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

La acest capitol, Colegiul penal învederează că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală, iar asupra cerințelor prevăzute de articolele 390 alin. (1), pct. 3), 391 alin. (2) Cod de procedură penală, nici nu a avut temei de a se expune, odată ce a fost emisă o sentință de condamnare în privința lui Botezatu Sergiu.

Colegiul penal, analizând materialele cauzei în raport cu argumentele invocate în acest sens de către recurent, conchide că instanța de apel, la judecarea apelului, a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, faptei săvârșite de Botezatu Sergiu i s-a dat o încadrare juridică corectă, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa cum este indicat în pct. 4., 4.1. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (a se vedea, în special, cauzele *Garcia Ruiz v. Spania*, hotărârea din 21 ianuarie 1999; *Helle v. Finlanda*, hotărârea din 19 decembrie 1997).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (*cauza Van de Hurk v. Olanda*, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, *Immeubles Groupe Kosser v. Franța*, nr. 38748/97 din 09 martie 1999).

Astfel, Colegiul penal atestă prezența motivării juste și suficiente date de instanța de apel referitor la respingerea criticii apărătorului inculpatului precum că, acțiunile inculpatului nu conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 186 Cod penal, ci elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 122 Cod contravențional, iar eroarea menționată în recurs, prevăzută la pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu a fost constatată.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de apel, deoarece corespunde circumstanțelor de fapt ale cauzei, temeiurile invocate de recurent nu persistă în cauză, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Uncu Natalia în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui *Botezatu Sergiu XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **19 mai 2022**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie